

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXVIII. Quousque coelorum ascendit Christus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

ciusdem cum corpore resurrectio, & ascensio; ascendissetque Dominus prius anima, quam corpore.

A D VI. Patet suprà quest. 50.

Q V A E S T I O L X V I I I .

Quousque Cælorum ascendit Christus?

L VTHERANORVM hic partes certatum agunt principes duo, Flaccus Illyricus, & Brentius; præcipue pro Vbiquistis: Quibus Christus nusquam ascendit, aut descendit. Atque idcirco COELOS, non propriæ, sed Figurae accipi oportere contendunt: ut significent: Gloriam, regnum, & Maiestatem Dei; & non locum certum.

F L. ILLYRICVS lib. de Ascens. Christi, id SVAS DERE se tribus putat. 1. Act. 3. *Quem oraret et cœlum susciperet.* Si de loco fere sermo, dixisset; quem oportet cælo recipi. 2. *Quia ascendit in cœlum;* id est, sedet ad dexteram Patris: sed hoc est meta horum: quia Deus nec Dextera est, neque in terra. Ergo & Ascensio in cœlum accipi metaphorè debet. 3. *Quia si ve è in cœlum ascendisset cor, oitem, oportebat iussisse Discipulos, ut attente spectarent, qui globos coeli stellarumque per trumperet; quod testari possent.* Professò, inquit, ista est planè iniusta demonstratio contra iher. in loca itatem Christi, et o'mclusi.

4. B R E N T I V S libr. de anab. nat. Christi, ad dominum idem constitutus hisce tribus. Quia, Hebr. 4. Penetravit cœlos: Imd Eph. 4. Ascendit super omnes cœlos: ergo non est in aliquo, vt in loco. Q uo, Hebr. 7. Excelso cœlo est.

5. *Quia si in cœlo foret corporeo, id esse Antarticum oporteret, viro quietum: At quo in male se habet in perpetua astatatione illa.* Et.

6. *Qui, Ioan. 3. Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit.* at non descendit de corporeo; ergo nec a scendit ad corporeum.

I I. C ALVINVS, qui cateroquin Vbiquistas ubique proscribit; hanc tamen in quæstione hand obsecrè ubique rit. Sic enim scribit in Marc. 16. *Locum imaginari, in quem Christus ascenderit, non conuenit.* Ratio promittit apud S. filium burgiū in Th. ol. Calu. l. i. c. 26. *Nullo enim spatio, ad quam sedet, Dextera Dei terminatur.* Ergo sentit Calvinus, Corpus Christi cum Diuinitate Vbique impere omnia.

I II. S VR. E V S, & S P I N A, Ministri duo

Caluinistici, in Collo uio Parisensi primum verbis, dein & scriptis ita professi sunt: *Qui Christum sine Diuisione pernasse solidissimos cœlos putant, oppido quam falluntur.* Per biantem fracturam ingressus esse credendus est.

A V T O R. I. Christus ascendit in verum cœlum corporeum: Intra vero, an suprà illud commoretur, incertum est D. Thomæ 3. q. 57. a. 4. S. Augustino epist. 57. curiosissimum & superuacaneū videtur. Certum istud,

Ibi Corpus Christi palpabile adæquato spacio circumscriptum est.

I. *Quia ubique in Scripturis cœlum opponitur terræ, ut sedes Dei; ibi locus corporeus describitur.*

2. *Quia Christus descendet de cœlo ad iudicium cum Maiestate: non descendet de Maiestate, regno, gloria:* Ergo non metaphoricè significant cœlum ista; sed locum corporeum.

3. *Quia, ibi erit Christus, ubi & Sancti, Ioan. 14. at hi, ut corporei, non sunt ubique, sed loco certo, & nobilissimo, hoc est, in cœlo quare & Christus ibid. est, ac erit.* Ita S. Patres.

4. *Quia, Corpora quod sunt perfectiora, eò perfectius participant bonitatē Dei, & superiora sunt ordine locali: unde formaliora sunt & altiora:* At corpus plus participat de bonitate Dei per gloriam, quam per naturalem formam. Quod glorioius ac altius esse Christi Corpus debet. Ac ideo Eph. 3. *Ascendit super omnes cœlos, ut adimpleret omnia.* Euincit haec ratio D. Tho. 3. q. 57. a. 4. Neque suprà cœlos locus est; quia corpora sancta nil indigent continentia loci; cù à Deo accipient omnia, à cœlis nihil. Et tamen quia Sancti sunt spiritales substantiae, ideo debetur eis locis ret modum

O 3 Spi

spiritualis contactus. Nihil ibi metaphorū
nūc esse, dicit, intelligi debet.

DICO AD I. Siue cœlum suscipiat Dominum, siue cœlo recipiatur. vtrumque locum definitiuum significat, & proprium locato, & proportionatum. Nam locato immortali debetur locus experit corruptionis ac motus: at mundus est locus generationis & corruptionis: ait D. Thom. 3. questio 67 a. 10.

A.D. II. Factuilla, falsaque interpre-
tatio est: patet iam suprà.

A.D. III. Non id visu contingere quibant; ut altius humano visu naturali. Sique vidissent, illusio putari potuisset. Nec testibus huc Apostolis ocularis opus, cum Angeli testentur, Act. 1. Assumptus est a nobis in cœlum, sic. &c.

A.D. IV. Brentii: Ista significant supremum in cœlis locum, iuxta D. Th. 3. q. 57. a. 5. o.

A.D. V. Sanni sunt isti, in Deū blasphemii. Secus scimus ex S. August. libr. vlt. Ciuit. c. vlt. Beatos in cœlo habitu-
ros corpora gloriota, & statum, & mo-
tum, prout voluerint; sed omnino de-
centem.

A.D. VI. Descensus Verbi fuit spiritua-
lis naturæ: Ascensus corporæ: Idcirco,
dein ut is fuerit metaphoricus; non hic
tamen similiter esse debuit figuratus.

A.D. VII. CALVINI. Beza in Col-
loquio Mompelgrentensi pag. 149. in hoc à
præceptore suo dilcedit apertè. Et bene;
patet suprà.

A.D. VIII. Suræi. Similiter huic
fabulantur Caluinistæ de ingressu Chri-
sti per ianuas clavulas. Vide suprà qua-
st. 56.

QVÆSTIO LXIX.

Qualis sit Christi sessio ad deteram
Dñ?

VTHERANI, vi Schmidelinus in d spūt Witten-
berg num. 123. Sedere ad dexteram Dei nibi est
aliquid, quā Mai statim, quā Ve bi omnia propria sibi, & e
& realiter assumptus natu & Fium Di communicaſſe.
De hinc portentis vide pleraupud Joan. Stevum in
apolog. contra And. Schmid. l. V. de & Bezam contia-
Brentium de omni reuenta, &c.

2. Item Schmidelinus libr. contra Greg. de Valen-
tia, & in disput. Wittenb. num. 109. Deſſicata & fin
Christo humana natura; & ad equalitatem oris & po-
tentiacum diuine Verbo exaltata; ita ut iam Christus
etiam quā homo, ubi que presens cum Patre & Sp. Sancto,
equali potentia regnet. Confona his Brentius, Maiba-
chius, Pappus, & tota Ubiquitas orum natio-

3. Ita in eruetus Dialogo 1 de Trin. fol. 26. Non
potuſſet Antichrīſtus Diuinitatem Christi plus deſtruere,
quam iſi (Scholastici Theologi) faciunt: Cum nil
eorum, qui Diuinitatis sunt, bonum Christo tribuant: &
nos Christi, & Carnis & Corporis eius Naturam in Da-
vum exaltatam glorificamus.

4. Idem Dialogo 2. Ille ipſe Christus est nunc per
resurrectionem in tantam gloriam exaltus, quo nunc non
diceret: Pater maiorum est: Eandem habitat cum Pa-
tre lucem inaccessam. Alias non eſſet ad Dexteram Pa-
tri. Non eſt in aliquo certo loco circumscriptus; eſt in
tertio cœlo; Unde, & ubi enī nia implet.

1. CALVINVS in Matth. c. 22. v. 44. &
in c. 26. v. 64. Sessio Christi ad dexteram me-
taphorice accipienda eſt, proſecundo, vel proximo
gradu, quem Dei Vicarius (Christus) occu-
pat. Ideo quippe ad dexteram Dei dicitur dicitur,
quia summus Rex constitutus, qui eius no-
mine mundum gubernet, quasi secundum ab eo
honoris & imperij Sedem obtinet.

2. BILINGERVVS apud Bezam libr. de
Omnipræſentia carnis Christi contra Bre-
ntium. Christus in cœlos assumptus, super omnes
creaturas exaltatus. Creatura eſte defit. Vel,
ait Clypeus fidei Geneuen. ita in iis conſtrictus
sedet, & ita in unum locum, quā ergastulum,
inclusus, ut se inde commōnere ante diem
iudicij nullus queat. Et quid oriosus in terris
degeret; cum nec docere hic posſit, nec signa-
cere, nec ſibi, nec nobis quicquam prodeſſe?

3. CALVINVS Instit. l. 2. c. 9. §. 9. Ad
dexteram Dei non ſeſſurus eſt Christus, niſi uſ-
que in diem iudicij. Temporale eſt ſequidem
im